

2

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

50638

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 14.XII.1964 (P 106 620)

Pierwszeństwo: 15.I.1964 Szwecja

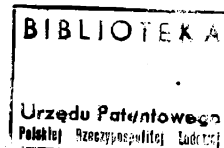
Opublikowano: 28.IV.1966

Kl. 21 a², 23/07

MKP H 04 m

1/21

UKD

Twórca wynalazku
i
właściciel patentu:

Stig Baumer, Huddinge-Stockholm (Szwecja)

Informator zwłaszczca telefoniczny

1

Wynalazek dotyczy informatora telefonicznego, przeznaczonego specjalnie jako podstawa do telefonu biurkowego, przy czym w informatorze tym numery różnych abonentów mogą być zapisane na kartach informacyjnych, ukazujących się na skutek prostej manipulacji gdy trzeba wyszukać numer określonego abonenta.

Informator telefoniczny tego rodzaju jest przedmiotem szwedzkiego patentu nr 173234. Ten znany informator telefoniczny posiada postać płaskiej skrzynki z ruchomą szufladką, w której znajduje się stos kart, z którego można wyjąć dowolną liczbę kart informacyjnych. Dno szufladki jest zaopatrzone w wałek, na którym jest osadzony wahliwie rząd pewnej liczby dźwigni dwuramiennych. Gdy szufladka jest umieszczona wewnątrz skrzynki, przednie końce tych dwuramiennych dźwigni są dostępne każdy oddzielnie dla ręcznej manipulacji.

Natomiast tylne końce tych dźwigni mają skierowane w górę główki, w których są osadzone obrotowo krążki, wystające nieznacznie ponad główkę. Przy tylnych końcach dźwigni szufladka ma otwór, przez który wystają główki razem ze wspomnianymi krążkami, które normalnie w położeniu nieczynnym znajdują się poniżej górnej części szufladki, lecz mogą być wysunięte w górę przez uruchomienie dźwigni.

Karty informacyjne mają na tylnych swych brzegach wycięcia, których szerokość wzrasta od jednej

2

karty do następnej, wskutek czego przez uruchomienie dźwigni jej główka wysuwa się w górę przez wycięcia w określonej liczbie kart informacyjnych i wysuwa te karty przy wyciąganiu szufladki. Pozostałe karty natomiast są dociśnięte za pomocą krążka do spodu górnej ścianki skrzynki i są utrzymywane przy niej siłą tarcia, gdy szufladka jest wysuwana.

Opisany wyżej znany informator telefoniczny stał się dość popularny i działa zupełnie zadowalająco, niemniej jednak wykazuje pewne niedogodności i wady. Między innymi należy zaznaczyć, że wspomniane długie dźwignie utrudniają uzyskanie dostatecznej dokładności przy produkcji i ulegają zużyciu po dość krótkim okresie pracy informatora. Inną niedogodnością jest to, że informator składa się z dość znacznej liczby oddzielnych części, wskutek czego jego montaż jest uciążliwy i tym samym kosztowny. Wadą znanej konstrukcji jest również to, że poszczególne karty informatora są niejako popychane przez nacisk na tylne ich krawędzie, wskutek czego jeżeli jedna z kart informacyjnych przy niezbyt dokładnym ustawieniu stawia opór przy wyciąganiu, to siła pchania wspomnianych głowiczek powoduje jeszcze mocniejsze zablokowanie karty i tym samym tylna krawędź karty może być zgnieciona, rozdarta, skrzywiona lub zniekształcona.

Wynalazek dotyczy informatora telefonicznego, który nie wykazuje wymienionych wyżej wad i niedogodności.

Informator telefoniczny według wynalazku różni się zasadniczo od znanego tym, że przednie brzegi kart informacyjnych, znajdujące się w pobliżu otwartego końca skrzynki są zaopatrzone w rozmieszczone współosiowo otwory dla współdziałania z drugimi końcami dźwigni o liczbie malejącej od góry do dołu i od jednej karty do drugiej w stosie, wskutek czego z chwilą uruchomienia dźwigni drugi jej koniec współdziała z tymi otworami w kartach informacyjnych, mających położenie odpowiadające położeniu dźwigni w rzędzie, natomiast pozostałe karty zostają podnoszone chociażby tylko nieznacznie, przy czym skrzynka w pobliżu otwartego jej końca ma skierowane ku tyłowi wewnętrzne haczyki lub zderzaki, które podczas wysuwania szufladki na zewnątrz chwytają tak podniesione karty i nie pozwalają na ich wyciągnięcie.

Wynalazek jest uwidoczniony na załączonym rysunku, przedstawiającym widok perspektywiczny informatora telefonicznego według wynalazku i częściowo w przekroju.

Informator telefoniczny według wynalazku składa się z płaskiej skrzynki 10, w której jest umieszczona przesuwnie szufladka 11. W szufladce 11 znajduje się stos kart informacyjnych 12, z którego może być wyciągnięta każda dowolna liczba tych kart. Do wybierania tych kart informacyjnych służy rząd dwuramiennych dźwigni 14, osadzonych wahlwie na wałku 13, przy czym na rysunku jest przedstawiona tylko jedna z tych dźwigni 14. Szczegółowy opis dźwigni 14 i sposobu wyciągania za pomocą tych dźwigni żądanej liczby karty informacyjnej jest omówiony poniżej.

Płaska skrzynka, wykonana najlepiej z plastyku, ma ścianki boczne 15, 16, ściankę tylną 17 i ściankę górną 18. Te ścianki stanowią najlepiej jedną całość, a ścianki boczne mają najlepiej dwa występy 19, wystające z przodu górnej ścianki tej skrzynki. Szufladka 11 jest zaopatrzona w niewidoczne na rysunku prowadnice, przebiegające np. wzdłuż wewnętrznych boków ścianek 15, 16 skrzynki 10. Z przodu płaska skrzynka 10 jest całkowicie otwarta, a w tym otworze w pobliżu wewnętrznych boków ścianek 15, 16 znajdują się skierowane ku tyłowi haczyki lub zderzaki 21, 22, których przeznaczenie jest poniżej omówione.

Do przedniej krawędzi szufladki 11 jest przymocowana osłona 23 skrzynki, w której jest umocowany wspomniany wyżej wałek 13 z wahlwymi dźwigniami 14. Górna strona tej osłony 23 ma podłużną szczelinę lub wgłębienie 24 dla ułatwienia chwytania końcem palców tej osłony, w celu wysunięcia szufladki 11 wraz ze stosem kart 12. Przednie końce dźwigni dwuramiennych 14 osadzonych wahlwie na wałku 13 są wykonane jako klawisze 14A, wystające przez odpowiednio ukształtowane otwory wykonane we wgłębieniu 24. Tyłne końce dźwigni 14 są ukształtowane jako zakrzywione haczyki 14B, wystające przez otwory w szufladce 11.

W zależności od tego, czy karty 12 w stosie mają otwory 25, czy też nie mają otworów, haczyki 14B albo wchodzi do tych otworów 25 w kartach, albo też podnoszą karty wyżej położone. Tylna ścianka osłony 23 ma zderzak 26, którego tylna powierzchnia jest pionowa, a na poziomej górnej powierzchni

znajduje się tekst reklamowy albo mogą tu być zapisane specjalne numery telefoniczne, np. numery pogotowia ratunkowego.

Na wewnętrznej stronie tylnej ścianki 17 płaskiej skrzynki 10 znajduje się płaska sprężyna 27, która wypycha karty informacyjne w skrzynce do przodu.

Należy zaznaczyć, że osadzone wahlwie dźwignie dwuramienne 14 są popychane w położenie spoczynkowe, przedstawione dla większości kart, w dowolny odpowiedni sposób, np. przez zastosowanie sprężyn lub przez odpowiednie wyważenie ramion dźwigni względem siebie tak, aby dźwignie samorzutnie dążyły do powrotu w położenie spoczynkowe. Możliwe są tu różne rozwiązania, lecz dla uproszczenia opisu te możliwe konstrukcje nie są pokazane na rysunku.

Sposób użycia informatora telefonicznego według wynalazku jest następujący:

Jeżeli np. jest pożądane wyciągnięcie drugiej z wierzchu karty informacyjnej stosu kart 12, to należy nacisnąć drugi klawisz 14A licząc od lewej strony rzędu klawiszy. Na skutek tego naciśnięcia zakrzywiona część haczyka 14B przechodzi przez odpowiednie otwory 25, umieszczone odpowiednio we wszystkich kartach informacyjnych 12. Najwyżej leżąca karta informacyjna 12A nie ma otworów i wskutek tego będzie tylko nieznacznie podniesiona przez koniec tego haczyka 14B.

Gdy klawisz 14B pozostaje naciśnięty, szufladkę 11 wysuwa się końcem palca włożonego do wgłębienia 24, przez co wyciąga się wszystkie karty informacyjne zaczepione przez haczyk 14B, natomiast najwyższa karta 12A zostaje pochwycona przez skierowane ku tyłowi haczyki 21, 22 i w ten sposób powstrzymana od wysunięcia. Gdy klawisz 14A zostaje zwolniony, to powraca samoczynnie w swe położenie nieczynne.

Po uzyskaniu informacji z karty informacyjnej 12 szufladkę 11 wsuwa się z powrotem, przy czym w czasie tej czynności skierowana ku tyłowi pionowa powierzchnia zderzaka 26 stanowi powierzchnię oporową dla ułożenia kart w stosie tak, żeby ich otwory dokładnie pokrywały się. Najwyżej leżąca karta 12A stosu kart 12, która pozostawała dociśnięta do haczyków 21, 22 sprężyną 27 zostaje w czasie ruchu szufladki 11 ku wewnątrz zdjęta z haczyków przez zderzak 26 i ustawiona dokładnie razem z innymi kartami 12 w stosie w położeniu przygotowanym do następnej czynności.

Należy zaznaczyć, że opisany informator nadaje się nie tylko jako tzw. informator telefoniczny, lecz również może być użyteczny w innych podobnych sprawach, np. jako rejestrator towarów, rejestrator członków stowarzyszenia itd.

Przez wykonanie najwyżej leżącej karty 12A całkowicie bez otworów, można oczywiście zyskać jedną funkcję klawiszową, gdyż ta najwyżej leżąca karta będzie zawsze wyciągana razem z szufladką, jeżeli żaden klawisz nie jest naciśnięty. Karta ta może zawierać informację np. o kodzie liczbowym itd.

Karty informacyjne 12 mogą być drukowane i mogą być przystosowane do odwracania dla wykorzystania obu stron.

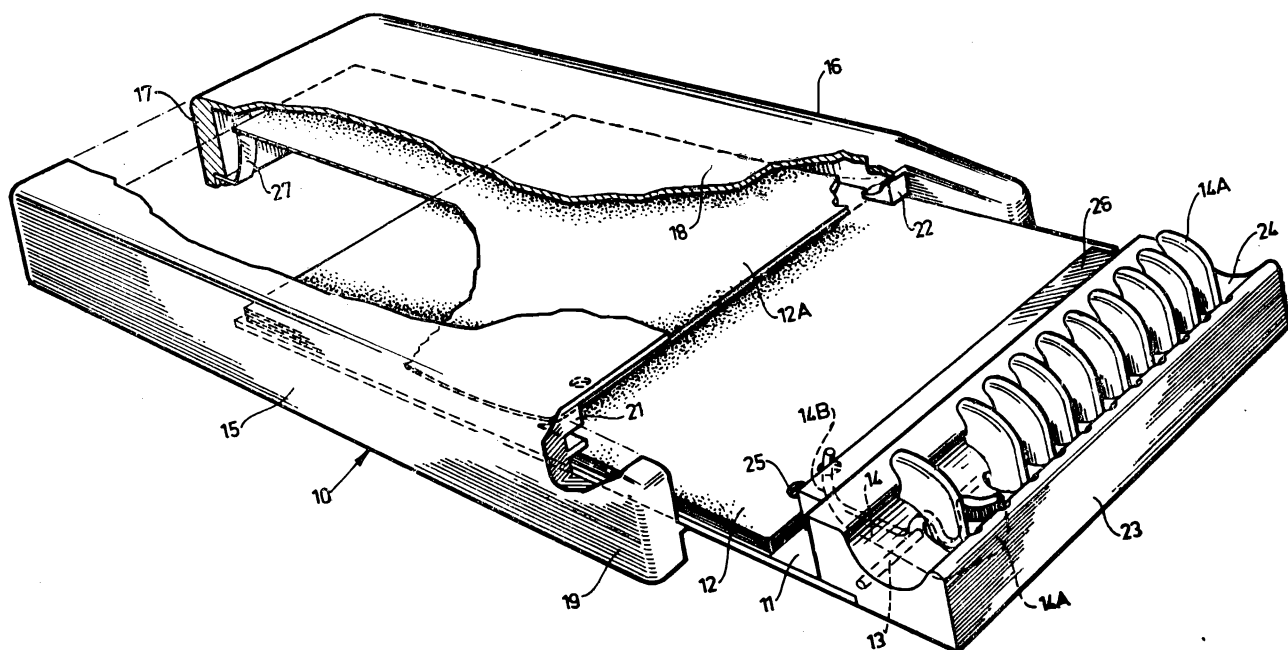
Wiele odmian i zmian szczegółów można zastosować w ramach niniejszego wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Informator, zwłaszcza telefoniczny w postaci płaskiej skrzynki, w której jest ruchomo prowadzona szufladka zawierająca stos kart informacyjnych i która jest otwarta na jednym końcu dla umożliwienia wysuwania szufladki z żadaną liczbą kart informacyjnych podczas gdy inne karty informacyjne pozostają w skrzynce, przy czym informator ten jest zaopatrzony w pewną liczbę ustawionych w jednym rzędzie osadzonych wahliwie dwuramiennych dźwigni, których jeden koniec jest uruchamiany ręcznie dla wybrania żądanej liczby kart informacyjnych, a drugi koniec jest przystosowany do pochwycenia kart informacyjnych po uruchomieniu dźwigni, **znamienny tym**, że karty informacyjne (12) na przednich ich krawędziach położonych w pobliżu otwartego końca skrzynki (10) są zaopatrzone w rozmieszczone na jednej linii otwory do współdziałania z tymi drugimi końcami dźwigni (14) w liczbie malejącej od góry do dołu i od jednej karty do następnej w stosie, wskutek czego po uruchomieniu dźwigni (14) drugi jej koniec wchodzi w otwory w tych kartach (12), które mają położenie odpowiadające położeniu dźwigni (14) w rzędzie, natomiast pozostałe karty (12) zostają lekko uniesione, przy czym w pobliżu otwartego końca skrzynka (10) ma skierowane w tył wewnętrzne haczyki lub zderzaki (21, 22), które przy ruchu szufladki (11) na zewnątrz

- chwytają tak podniesione karty (12) i nie pozwalają na ich wysunięcie.
2. Informator według zastrz. 1, w którym szufladka jest zaopatrzona z przodu w osłonę, **znamienny tym**, że wałek (13), na którym są osadzone wahliwie dźwignie (14), jest umieszczony w osłonie (23), a przednie końce dźwigni (14), stanowiące klawisze (14A) wystają przez górną ściankę osłony (23) w jej części zaopatrzonej we wgłębienie uchwytowe (24), przy czym tylne końce dźwigni (14) stanowią zakrzywione haczyki lub zderzaki (14B) do współdziałania z otworami (25) kart informacyjnych (12) i do podnoszenia tych kart.
3. Informator według zastrz. 1 i 2, **znamienny tym**, że na tylnej ściance (17) skrzynki (10) jest umieszczony element sprężysty (27), np. w postaci płaskiej sprężyny, który to element służy dla popychania podniesionych kart (12) ku haczykom (14B), które je chwytają gdy szufladka (11) jest wysuwana, przy czym na tylnej stronie osłony (23) skrzynki (10) jest przewidziana pionowa powierzchnia oporowa służąca dla wysunięcia podniesionych kart (12) ze współdziałania z haczykami podczas powrotnego ruchu szufladki (11).
4. Informator według zastrz. 1 — 3, **znamienny tym**, że na tylnej stronie osłony (23) skrzynki (10) znajduje się zderzak (26), mający zwróconą ku tyłowi pionową powierzchnię oporową dla układania kart informacyjnych (12) w stos podczas ruchu wsuwania szufladki (11), przy czym najlepiej pozioma powierzchnia górna tej osłony jest przeznaczona do umieszczenia tekstu reklamowego, numerów telefonicznych potrzebnych w nagłych wypadkach i t.d.

50638

BIBLIOTEKA
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej